

راه آزادی: این را هم باید توجه داشته باشید که از منوی محمد رضا شاه حداقل سه بار به قانون اساسی تجاوز شده است و هر بار بعد از حکوم به ازدواجها و سرکوب چنین اختلاض می‌نماید. یکبار در سال ۱۳۲۶، بار دیگر در سال ۱۳۲۶ و یک بار هم در سال ۱۳۴۱. اضافه بر همه این نقضیات، معانظور که خودتان اشاره کردید، اصل ۲ متمم قانون اساسی است و مسئله حق و توانی^۶ روحانی است که در حقیقت شورای نکهبان کنوشی چیزی جز احیای عربی و طریق اصل ۲ متمم قانون اساسی گذشتند نیست و شما که از اصل لائیسیت دفاع می‌کنید، چگونه طرفدار قانونی هستید که یک پایه اش نفس لائیسیت است؟ پای دیگر کش در واقع نظام سلطنتی است؟ آیا دفاع از این قانون اساسی به نوعی دو باره وارد کردن سلطنت نیست؟

ش. بختیار: نه! عرض کردم اگر ملت بخواهد.

راه آزادی: فکر نمی‌کنید اساساً مسئله قانون اساسی ۱۴۰.۶ کنار گذاشته شود. منتظرها کار دولت موقت بر اساس قوانین مدش موجود به اضافه مقرراتی که من توان برای این دوره کرتاهم تدوین کرده قرار گیرد.

ش. بختیار: نمی‌دانم چیزی که من در باره دولت موقت نوشته ام خوانده اید یا نه. در این نوشته که البته صحبت از جمهوری و مشروطه در میان نیست پیشنهاد کرده ام که گردد بایدند و مقدراتی تدوین گشته و البته از قانون اساسی هم الهام بگیرند.

راه آزادی: البته این مسئله ای نیست. من شود از همه قوانین، حتی از قانون اساسی جمهوری اسلامی هم نکات مثبت آنرا حفظ کرد. این قانون اساسی میتوان برای دوران گذار خواهد بود. این بر عده نایابندگان مردم است که قانون اساسی ایندene را در کنار شکل نظام تعیین گشته.

ش. بختیار: من هیچ اشغالی در این موضوع نمی‌بینم، تعبصی هم البته نمی‌توان داشت.

برلین: عزیز معاشر از امروزها در درجهه بینما در حال افزایش از زمانه تغییرات تأثیرگذار می‌گیرد. ایجاد اکثر دینیات و مقاله‌های این مطلع سر برخواست که شرکت شرکتیه نیست، هم و نه از همکاری شرکت شرکتیه بسیار سیاستگذاریم پس هم برای این مطلب ارسال گشته. توصیت مولید شرکت از تحریکه خانه شرکت نیست.

جهانی دوم قانون اساسی جدیدی تصویب شد. در قانون اساسی مشروطه هم نقص است، مثلاً آنرا مطالعه مانند «موهبت‌الله» که به وسیله ملت به شاهزاده می‌شود. اینها تعارف برای مظفر الدین شاه هستند. ولی وقت اصل ۱۶ قانون اساسی من گردید که تمام قوانین از ملت است. این آن بایکی به روی دست همه من ریزد. عیب بزرگتر قانون اساسی مسئله همانه^۷ اخوندی است که تقریباً شبیه ولایت فقیه است. هرچند در عمل هیچ وقت رعایت نشد، به هرحال در اینده اکر مجلس مؤسسان خواست قانون چنیدی وضع کند، من توان همه مواد که شده و نادرست قانون گذشت را اکتار گذاشت و آن را مطباق شیاز روز در آورد. قانون اساسی مشروطه به نظر من به مرتبه بهتر از قانون اساسی جمهوری اسلامی است. هرچند همان موادش را هم آخرندها اجرا نمی‌کنند. اگر شاه و با پدرش به ویژه در ۲۶ سال اخر تا این حد قانون اساسی را ذیر پا نگذاشته بودند، خیلی چیزها عوض می‌شد. من در تهران در برایر ۱۵. مخبر داخلی و خارجی گفتم این قانون اساسی را همانگونه که هست قبول من کنم منهای آنچه را که محمد رضا شاه به آن اضافه کرده است. به هرحال این تأوش است که من در توان آن را مدرتیزه کرد. این قانون در زمان خودش بسیار خوب بوده است. من شود بهترش کردد و در آن مصاحبه هم گفتم، این قانون آن چنان است که من توافق همین فردا هم اگر ملت ایران بخواهد جمهوری اسلام کنیم. البته اکر موادی که محمد رضا شاه به آن اضافه کرده است برداشیم. وقتی در قانون اساسی شاکید شده است که تمام قوانین از ملت است، همانگونه که سلطنت از تاجاری به پهلوی منتقل شد، من توان گفت حالاً که ملت هنین اراده ای داشته که سلطنت را از کسی بگیرد و به کسی بگیرد به داده همان اراده من تواند سلطنت را به جمهوری تبدیل کند.

راه آزادی: البته موضوع به این سادگی نیست. این قانون در موارد متعدد اشاره به شاه و سلطنت دارد. فصل ۱، فصل ۱۰، فصل ۱۱، در فصل ۱۱ در حقیقت نایابندگان باید به اعلیحضرت شاهنشاه محیوب عالی است که سوکنند ویژه ای بر جهده دارد. بعد در متمم قانون اساسی در اصل ۲۰ تا ۲۸، ۲۹، ۳۰، ۳۱ و فصول ۴۲ تا ۵۱ تماماً مربوط به مجلس سنای است که در حقیقت در انجاشاه یک نتش ویژه ای بر جهده دارد. بعد در متمم قانون اساسی در اصل ۲۰ تا ۵۷ مربوط به حقوق سلطنت است. وقتی مسئله شاه مطرح است. بعد اصول ۲۰ تا ۵۷ میتواند شاه نویش شاه نویش شده، بیان بینند از ترکیه بگیرید، افغانستان بکیرید، تزار را بکیرید، باید انصاف داد کسانی که در آن شرایط این کار را اگرندند، با فدایکاری و روش بینی کردند. البته هر قانون اساسی کم و بیش نقص دارد و من شود آنرا اصلاح کرد. در کشورهای دیگر هم همین طور بوده است. مثلاً در آلمان قانون اساسی بیسارک بود. بعد از جنگ ایامی جمهوری و پیاره در ۱۹۱۹ جانشین آن شد. سپس قانون اساسی رایش هیتلری بود. بعد از جنگ

راه آزادی: پس در حقیقت شما موضع نهضت مقاومت ملی ایران را در باره شکل ائم حکومت قبول دارید؟

ش. بختیار: بله کاملاً قبول دارم.

راه آزادی: اما در گذشته عیشه اینطوری تجویه است. مثلاً شما یا امینی در تاریخ ۲۸ تیر ماه ۱۳۶۲ ایمان نامه معروفی را مخواهید گردید که در آن ضمن پیشگویی قانون اساسی ۱۶ ایران، رژیم سلطنت مشروطه را با تاکید بر اصل فیر قابل انکار حاکمیت ملی و شمیت از آرای مردم و مورد تایید قرار دادید. آیا این در تناقض با گفته های شما نیست؟

ش. بختیار: من در آنجا گفتم رأی مردم هرچه باشد من تابع آن هستم.

راه آزادی: ولی شما هم زمان رژیم سلطنت مشروطه را پنیرفته اید. چیزی که متأثرا با منتشر نهضت هم هست؟

ش. بختیار: من پیش از اینهم گفتم، من در آن شرایط تشخیص دادم، بین این رژیم و رژیم حمیتی، اگر قرار باشد به باره سال پیش برگردیم، من حتی نهضت وزیری مانند توغوی را ترجیح می‌دانم. در مورد جمهوری هم، البته شما حق دارید برای آن تبلیغ کنید. ولی من پیشنهاد اینست که ملت ایران برای سواره مهر چقدر بیشتر دورهم جمع شوند! بهتر است. بهترین راه اینست که مسئله شکل نظام را کنار بگذاریم و به ملت ایران را کنار گذیم. اجازه بدھیم نه دکتر بختیار قیم مردم ایران باشد، نه جتابعالی و نه کس دیگر!

قانون اساسی ۱۹.۶

راه آزادی: گذشته از مسئله شکل نظام جرا شما از قانون اساسی مشروطه دفاع می‌کنید و دوی آن تاکید دارید.

ش. بختیار: سزاال خوبیست، دولت موقت تا تصویب قانون اساسی جدید باید بر مبنای قانونی و حقوقی مشخص استوار باشد. مثل جمهوری پنجم از سوی دورکل. یا اینکه من کوئی آقا جمهوری که هست و قوانینی که مصالحش هستیم عرض می‌کنیم، من معتقدم قانون ۱۹.۶ که در زمان مظفر الدین شاه نویش شده، بیان بینند از ترکیه بگیرید، افغانستان بکیرید، تزار را بکیرید، باید انصاف داد کسانی که در آن شرایط این کار را اگرندند، با فدایکاری و روش بینی کردند. البته هر قانون اساسی کم و بیش نقص دارد و من شود آنرا اصلاح کرد. در کشورهای دیگر هم همین طور بوده است. مثلاً در آلمان قانون اساسی بیسارک بود. بعد از جنگ ایامی جمهوری و پیاره در ۱۹۱۹ جانشین آن شد. سپس قانون رایش هیتلری بود. بعد از جنگ

ش. بختیار: من تعبصی ندارم.